

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 21 mei 2008, per fax ook ingekomen op 21 mei 2008, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 25 april, waarbij haar werd medegedeeld dat haar dienstverband eindigt met ingang van het schooljaar 1 augustus 2008. Door verweerster is op 7 juli 2008 een verweerschrift ingediend. Op 26 september 2008 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellante was in persoon aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster zijn verschenen, Hoofd P&O, en, sectordirecteur bij verweerster, alsmede verweersters gemachtigde.

2. De feiten

Appellante is sedert 13 december 2006 in dienst van verweerster als leraar Frans aan hetcollege. Blijkens haar benoemingsaktes is zij eerst aangesteld vanaf 13 december 2006 in verband met vervanging van een andere leraar gedurende diens afwezigheid, doch tot uiterlijk 1 augustus 2007, met een werktijdfactor van 0,2857 per week. Aansluitend is appellante aangesteld voor bepaalde tijd met ingang van 1 augustus 2007 tot 1 augustus 2008 in een verlengd dienstverband met uitzicht op een vast dienstverband en met een werktijdfactor van 0,5300 per week. Op 6 november 2007 is appellante volledig uitgevallen wegens ziekte. Een voorgenomen gedeeltelijke werkhervatting in januari en in februari 2008 heeft niet kunnen plaatsvinden. Bij brief van 31 maart 2008 heeft verweerster aan appellante het voornemen als bedoeld in artikel 4.a.8.1. van de CAO VO medegedeeld om het dienstverband per 1 augustus 2008 te beëindigen en appellante overeenkomstig de in dit artikel geregelde procedure in de gelegenheid gesteld verweer te voeren, hetgeen appellante op 17 april 2008 schriftelijk heeft gedaan. Vervolgens heeft verweerster bij brief van 25 april 2008 aan appellante medegedeeld dat haar dienstverband op 1 augustus 2008 eindigde, zij het dat dit, na ingewonnen juridisch advies, bij nader inzien reeds van rechtswege het geval was.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante heeft in beroep aangevoerd dat het besluit van verweerster procedureel niet aan de vormvereisten voldoet. Zij betwist dat er sprake zou zijn van een verlengd tijdelijk dienstverband, dat van rechtswege eindigt per 1 augustus 2008. Daarom had verweerster formeel een besluit moeten nemen, waarmee het dienstverband door opzegging wordt beëindigd. Dat is niet gebeurd. Voorts betwist appellante dat zij onbekwaam of ongeschikt zou zijn voor haar functie; de verlenging van haar dienstverband en de uitbreiding van uren daarbij, duiden juist op tevredenheid over haar functioneren. Functioneringsgesprekken waarin een en ander zou zijn vastgelegd ontbreken.

3.2. Verweerster heeft primair aangevoerd dat het beroep van appellante niet ontvankelijk is, omdat de brief van 25 april 2008 een kennisgeving vormt aan appellante dat haar tijdelijke dienstbetrekking niet zal worden verlengd, hetgeen geen beëindigingshandeling is. Subsidiair heeft verweerster zich op het standpunt gesteld dat de brief van 25 april 2008 in materiële zin en in wezen een opzegging per 1 augustus 2008 van het dienstverband vormt, waarmee de geldende opzeggingstermijn in acht is genomen. Voorts meent verweerster dat zij op goede gronden en in redelijkheid gebruik heeft gemaakt van haar opzeggingsbevoegdheid en dat de opzegging met voldoende redenen omkleed is. Zij stelt in dit verband dat er reeds tijdens het eerste dienstverband signalen waren geweest van moeizaam functioneren en dat aan appellante op grond van haar getoonde inzet om tot verbetering te komen met de tweede aanstelling desondanks de kans is gegeven zich te bewijzen. Vervolgens is de feitelijke situatie dat een traject van 2,5 maand werken met een voor appellante moeilijke klas een ziekteverzuim van meer dan vijf maanden heeft veroorzaakt. Omdat er geen garantie is dat de functie van leerkracht in de toekomst een stressvrije werksituatie oplevert en omdat er twijfel bestaat of de pedagogisch-didactische vaardigheden van appellante in combinatie met haar persoonlijkheid wel voldoende ontwikkelbaar zijn, acht verweerster de voortzetting van het dienstverband niet in het belang van het onderwijs, de leerlingen en de organisatie.

4. De beoordeling

4.1. De commissie heeft vastgesteld dat appellante bij verweerster werkzaam was in een verlengd tijdelijk dienstverband. Het eerste dienstverband van 13 december 2006 tot 1 augustus 2007 is immers verlengd met een dienstverband dat liep van 1 augustus 2007 tot 1 augustus

2008. Op de Akte van Benoeming van deze aanstelling is ook expliciet aangegeven dat het een verlengd dienstverband betreft. Dat de grond voor het tweede dienstverband (een dienstverband op proef met uitzicht op een vast dienstverband, artikel 3.a.2.2. CAO VO) een andere was dan de grond voor de eerste aanstelling (dienstverband in verband met vervanging, artikel 3.a.2.5a CAO VO) doet aan het verlengd tijdelijke karakter van het dienstverband niet af.

4.2. In artikel 4.a.1.2 van de CAO VO is bepaald dat, onder meer, het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd, niet zijnde een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd in verband met vervanging, geschiedt door opzegging. De commissie wijst er in dit verband op dat in artikel 4.a.1.3 van de CAO VO bij de opsomming van de dienstverbanden, die van rechtswege eindigen, niet is opgenomen het verlengd dienstverband voor bepaalde tijd op proef met uitzicht op een vast dienstverband. Het bepaalde in artikel 3.a.2.3 van de CAO VO moet daarom naar het oordeel van de commissie zo worden uitgelegd dat het uitsluitend ziet op het geval dat een dienstverband als daar bedoeld niet behoeft te worden opgezegd, maar van rechtswege eindigt, hetgeen doorgaans bij een eerste aanstelling op deze grond het geval is. Het primaire standpunt van verweerster dat het dienstverband van appellante op 1 augustus 2008 van rechtswege eindigde wordt door de commissie derhalve verworpen.

4.3. Verweerster heeft aan appellante verschillende keren, de laatste keer bij brief van 25 april 2008, aangezegd dat haar dienstverband per 1 augustus 2008 zou eindigen. Over die bedoeling van verweerster heeft bij appellante geen misverstand kunnen bestaan. De commissie is van oordeel dat zulks tegen de achtergrond van de bij verweerster bestaande onzekerheid over de juiste interpretatie van de desbetreffende CAO-bepalingen materieel kan worden gezien als de opzegging van het dienstverband.

4.4. Ingevolge artikel 13, eerste lid onder e., van de CAO VO kan de werknemer bij de commissie in beroep gaan tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende de beëindiging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd. Nu in het onderhavige geval hiervan sprake is, is het ingestelde beroep ontvankelijk.

4.5. Met betrekking tot de door appellante tegen de opzegging van het dienstverband aangevoerde gronden overweegt de commissie vooreerst dat bij een ontslag als het onderhavige de verweerprocedure van artikel 4.a.8. van de CAO VO niet van toepassing is. Dit artikel ziet immers slechts op de gevallen, waarin op grond van artikel 4.a.5. onder a., b. en i. van de CAO VO een dienstverband voor onbepaalde tijd of –tussentijds- van een dienstverband voor bepaalde tijd wordt opgezegd en is dus niet van toepassing op opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd tegen de einddatum daarvan. Verweerster heeft derhalve terecht de met haar brief van 31 maart 2008 reeds ingezette verweerprocedure mogen afbreken.

Weliswaar heeft verweerster bij de mededeling van haar beëindigingsbesluit aan appellante niet geheel voldaan aan de voor de verzending daarvan geldende formele voorschriften van artikel 4.a.3. van de CAO VO, doch de commissie wenst daaraan geen gevolgen te verbinden, omdat appellante daardoor niet in enig belang is geschaad. Zij heeft de brief van 25 april 2008 immers tijdig ontvangen en ook tijdig beroep ingesteld.

4.6. Nu de opzegging van het dienstverband voor bepaalde tijd tegen het einde van de overeengekomen termijn niet behoeft te geschieden op een van de gronden genoemd in artikel 4.a.5. van de CAO VO, kan opzegging van het dienstverband geschieden op elke daarvoor aanwezige redelijke grond. Bij de beoordeling van de vraag of hetgeen door verweerster ter zake is aangevoerd kan worden aangemerkt als een redelijke grond neemt de commissie als uitgangspunt dat appellante vanaf 1 augustus 2007 was aangesteld op proef en dat het de bedoeling van een dergelijke aanstelling is dat in de loop van het proefjaar door de schoolleiding kan worden beoordeeld of de leraar heeft laten zien zodanig goed te kunnen functioneren dat, eventueel nog na verlenging van de proeftijd, aanstelling in een vast dienstverband mogelijk is. Indien daaraan gereede twijfel bestaat, kan van een verlenging van het dienstverband worden afgezien.

Appellante heeft haar werkzaamheden slechts tot 6 november 2007 kunnen verrichten vanwege een burn-out. Tot een hersteldverklaring en werkhervatting is het in het schooljaar 2007-2008 niet meer gekomen. Als gevolg van deze, overigens niet aan appellante te verwijten, omstandigheden, heeft een beoordeling van appellantes geschiktheid voor een vast dienstverband niet kunnen plaatsvinden. Op grond van informatie van de bedrijfsarts en de door deze ingeschakelde psycholoog kon bij de schoolleiding in redelijkheid twijfel bestaan of

appellante zich gelet op haar psychische spankracht op afzienbare termijn zou kunnen ontwikkelen tot een voldoende vaardige en weerbare leerkracht. De commissie merkt wel op dat afstand genomen moet worden van het aanvankelijke oordeel van verweerster, -toen nog in de veronderstelling verkerende dat ontslag uitsluitend op een van de gronden van artikel 4.a.5. van de CAO VO zou kunnen plaatsvinden-, dat de ontslaggrond van onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het vervullen van de betrekking anders dan ten gevolge van ziekten of gebreken van toepassing zou kunnen zijn. Gelet op het feit dat appellante vanwege ziekte slechts korte tijd heeft gewerkt, en er, zo heeft verweerster gesteld, in de periode van augustus tot november 2008 geen lesbezoeken, functioneringsgesprekken of beoordelingen hebben plaatsgevonden, zou een dergelijk oordeel op een te smalle basis berusten.

4.7. Op grond van bovenstaande overwegingen kan naar het oordeel van de commissie niet worden gezegd dat het besluit tot beëindiging van het dienstverband niet redelijk is en zal het beroep van appellante ongegrond worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 26 september 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. J.M.P. Drijkoningen, F.A.J. van Moorsel en W. Stoop, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.